

Goleniowo akmuo

Inos upės vingyje buvo nedidelė žvejų gyvenvietė. Čia gyveno labai stiprus ir aukštas milžinas vardu Golinas. Vieną dieną žvejai pastebėjo, kad iš Inos sužvejoja vis mažiau žuvų. Nesuprato, kodėl joje yra vis mažiau vandens. Upė pradėjo sekti. Žvejai negalėjo išmaitinti savo šeimų. Nebeturėjo pinigų, nes negalėjo pardavinėti sužvejotų žuvų. Gyvenimas vis blogėjo. Dieną iš dienos gyvenvietė vis tuštėjo. Žmonės išsikėlė į kitas gretimas gyvenvietes.

Milžinas Golinas negalėjo pakęsti minties, kad turės su šeima išsikelti iš gyvenvietės. Nutarė išsiaiškinti, kodėl upėje mažėja žuvų ir kodėl upė senka. Jis nuėjo aukštyne link Zabrodzės. Praėjęs kaimą pastebėjo didelį akmenį, kuris blokavo vandens tėkmę. Iš karto suprato, kad tai buvo priežastis, dėl kurios nusiūgo Ina.

Zabrodzės gyventojai papasakojo jam istoriją apie piktą raganą. Vieną dieną ši ragana juokaudama ir norėdama pakenkti žmonėms nutarė burtais nustumti nuo Lakūno kalno didžiulį akmenį tiesiai ant Zabrodzės kaimo. Tačiau akmuo įstrigo upės vagoje ir užstabdė vandens tėkmę.

Golinas buvo labai stiprus ir iš upės ištraukė didžiulį akmenį. Jis visą naktį rideno jį link savo namų. Norėjo, kad visi dar likę jo kaimo gyventojai pamatytų, kas buvo upės džiūvimo priežastimi. Nors ir būdamas labai stiprus, po kelių akmens ridenimo valandų jis pavargo. Nutarė palikti akmenį vidury parko. Grįžęs į savo kaimą pamatė, kad sena vaga tekanti pilna žuvų upė kelia gyventojams didelę nuostabą. Didvyris papasakojo jiems istoriją apie piktąją raganą ir akmenį.

Gyvenimas kaime atgijo. Žmonės pradėjo grįžti į savo namus. Gyvenvietę išsiplėtė. Su laiku iš mažo kaimelio išaugo miestas Goleniów. O milžino paliktas akmuo iki mūsų dienų stūkso Goleniowo parke.